

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 109 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov nr. 188 af 28. maj 1952 om stats-tilskud til forbrugerpriserne på rugbrød og mælk [af Skytte m. fl.].

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 2899; fremsættelsen findes i tidenden sp. 711).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Landbrugsministeren (Sønderup): Hvis jeg skulle prøve på indledningsvis at give en kort karakteristik af det foreliggende lovforslag, måtte den nærmest gå ud på, at det både er for vidtgående og også overflødigt. For vidtgående i den forstand, at det, alle forhold taget i betragtning, ikke kan anses for rimeligt at opretholde et ekstra mælke-tilskud på 6 øre, og overflødigt, da jeg i finansudvalget har liggende et forslag om tilskud på 3 øre pr. l. Jeg har ved tidligere lejligheder givet udtryk for — og jeg har heller ikke noget imod at gentage det —, at det mælkeforslag, man i foråret fra radikal side stillede og fik realiseret, under de givne omstændigheder var genialt. Det lempede følgerne af prisbindingens bortfald, og det var let at administrere. Men det har også altid været min opfattelse, at det ekstra tilskud kun skulle være af forbigående varighed; hvis det ikke skulle blive en slags gentagelse af den så stærkt kritiserede rugbrøds-ordning. Ser vi på udgiftstallene, er vi godt på vej dertil. Rugbrødstilskuddet koster ca. 100 mill. kr. om året, og mælke-tilskuddet vil, såfremt det foreliggende lovforslag bliver vedtaget for et år, komme til at ligge omkring 70 mill. kr. Den nærmere fordeling kan anføres på følgende måde: det traditionelle tilskud til mælk og fløde udgør ca. 40 mill. kr., konsummælke-tilskuddet 6,6 mill. kr., og det særlige mælke-tilskud vil, beregnet for et helt år, udgøre 24 mill. kr., altså ialt 70,6 mill. kr.

Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard har engang givet udtryk for, at tilskudsordningerne lettest kan afvikles i et faldende

prisniveau. Det er så rigtigt, som det er sagt, og netop under hensyn til, at prisniveauet for fødevarer er faldende, synes jeg ingen baggrund der er for så vidtgående et lovforslag som det foreliggende. Nogle beregninger, vi har prøvet på at foretage, giver udtryk for, at det fald, der har fundet sted både i flæske- og kødpriserne, svarer til en lempelse for pristalsfamilien, der i hvert fald mindst udgør 3 points, og den stigning, der kan blive tale om, hvis man forudsætter, at det ekstraordinære tilskud på 6 øre bortfalder, udgør kun 0,6 points. Der synes altså at foreligge en situation, som i høj grad gør det berettiget at overveje at foretage en aftrapning og til sin tid en endelig fjernelse af det ekstraordinære mælke-tilskud.

Det ærede medlem hr. Skytte antydede, at jeg ikke havde taget noget initiativ til en forenkling af mælkeordningen. Jeg kan være enig i, at det ikke er sket, jeg kan også være enig i, at en forenkling er tiltrængt, men jeg tror, det ærede medlem vil være enig med mig i, at en sådan forenkling ikke kan iværksættes midt i perioden, den kan formentlig kun forsøges gennemført i forbindelse med overgangen til en ny periode. Nu skal jeg ikke være spydig, det har man ikke rigtig råd til, for vi kan hver især på et eller andet tidspunkt hurtigt få brug for overbærenhed, men jeg kan dog ikke undlade at henlede opmærksomheden på, at såfremt det ærede medlems forslag bliver vedtaget uændret, har vi føjet et nyt moment til mælkespørgsmålets mangfoldigheder, idet nemlig alle de øvrige lovbestemmelser angående mælk og rugbrød udløber den 2. april; men det tilskud, der i det foreliggende lovforslag stilles forslag om, skal gælde til 15. maj. Det er jo ikke nogen afgjort forenkling.

Den prisstigning, der indtrådte som følge af prisbindingernes bortfald, er, som jeg sagde før, udlignet og mere end udlignet som følge af prisfaldet for kød og flæsk, og på den baggrund er der faktisk ikke længere nogen begrundelse for et særligt mælke-tilskud. Men som antydet før ligger der i finansudvalget en indstilling om, at der kan ydes 3 øre pr. l fra 13. november til 2. april, og hvis det kan vinde det ærede medlems tilslutning, er jeg villig til at trække det forslag tilbage og stille det som ændringsforslag til det foreliggende lovforslag, idet jeg så samtidig af praktiske grunde må stille forslag om, at løbetiden begrænses til perioden indtil 2. april næste år. Hvis det